

Ämtliche Beilage

zum

Kreisblatt. Ämtliches Organ für den unter deutscher Verwaltung stehenden Teil des Kreises Czestochau.

Abgesandt von der Deutschen Staatsdruckerei Warschau
am 13. Juli 1918.

Inhaltsangabe:

166. Polizeiverordnung betreffend die Auseinandersetzung zwischen den in die Heimat zurückkehrenden Eigentümern und den Pächtern oder sonstigen vorläufigen Besitzern ländlicher Anwesen.
167. Erläuterungen hierzu.
168. Bekanntmachung betreffend Rohstoffe, Halb- und Fertig-erzeugnisse, die in den Wirtschaftsbereich der Kriegsrohstoffstelle Warschau fallen.
169. Abänderung der Ausführungsbestimmungen zur Salzordnung.

166.

Polizeiverordnung

betreffend die Auseinandersetzung zwischen den in die Heimat zurückkehrenden Eigentümern und den Pächtern oder sonstigen vorläufigen Besitzern ländlicher Anwesen.

Im Einvernehmen mit dem Ministerrate des Königreichs Polen erlasse ich zwecks Sicherung der Möglichkeit einer sofortigen Uebernahme von ländlichen Anwesen durch die heimkehrenden Eigentümer derselben, sowie zwecks Sicherung einer ordnungsgemäßen Ernte auf Grund der Verordnungen vom 16. Dezember 1916 (Verordnungsblatt für das Generalgouvernement Warschau Nr. 58, Verordnung Nr. 231), sowie vom 5. Dezember 1916 (Verordnungsblatt für das Generalgouvernement Warschau Nr. 56, Verordnung Nr. 220) und vom 22. März 1915 (Verordnungsblatt für das Generalgouvernement Warschau Nr. 12, Verordnung Nr. 41 Ziffer 19) für den Umfang des Generalgouvernements Warschau folgende Polizeiverordnung:

§ 1.

Eigentümer ländlicher Anwesen, die infolge der Kriegsergebnisse freiwillig oder gezwungen die Heimat verlassen haben und jetzt heimkehren, sind berechtigt, ihr Anwesen unverzüglich in Besitz zu nehmen und auf ihm zu wohnen.

Der vorläufige Besitzer ist verpflichtet, das Anwesen dem zurückkehrenden Eigentümer herauszugeben und es zu verlassen.

Nur wenn der zurückkehrende Eigentümer nicht über die zur Fortführung der Wirtschaft unbedingt erforderlichen finanziellen oder technischen Betriebsmittel verfügt, kann die Uebergabe der Wirtschaft solange ausgesetzt werden, bis der Eigentümer die notwendigen Mittel erwirbt.

Die Aussetzung soll jedoch nicht länger dauern, als bis zu dem Termine, von dem an die Mittel des zurückkehrenden Eigentümers ausreichen, um einen geregelten Fortgang der Wirtschaft zu sichern.

Die auf Grund dieser Verordnung den zurückkehrenden Eigentümern zustehenden Rechte stehen in demselben Maße deren Ehegatten und gesetzlichen Erben zu, sofern die letzteren nach ihrem Lebensalter zur Uebernahme der Wirtschaft befähigt sind.

§ 2.

Die zurückkehrenden Berechtigten können von den vorläufigen Besitzern eine angemessene Entschädigung fordern

Urzędowy dodatek

do

Gazety powiatowej.

Urzędowy Organ dla tej części Powiatu Czestochowskiego, która jest pod Zarządem Niemieckim.

Wysłany przez Niemiecką Drukarnię rządową w Warszawie
d. 13 lipca 1918 r.

Treść:

166. Rozporządzenie policyjne w przedmiocie postępowania rozjemczego pomiędzy powracającymi do kraju właścicielami drobnych gospodarstw rolnych, a dzierżawcami lub innymi tymczasowymi posiadaczami tych gospodarstw.
167. Objaśnienia do tego rozporządzenia.
168. Obwieszczenie dotycz. surowców, półfabrykatów i gotowych wyrobów wchodzących w zakres dziedziny gospodarczej Warszawskiego Wydziału Surowców Wojennych.
1 9. Zmiana przepisów wykonawczych do ustawy o soli.

166.

Rozporządzenie policyjne

w przedmiocie postępowania rozjemczego pomiędzy powracającymi do kraju właścicielami drobnych gospodarstw rolnych, a dzierżawcami lub innymi tymczasowymi posiadaczami tych gospodarstw.

W porozumieniu z Radą Ministrów Królestwa Polskiego, celem doraźnego zabezpieczenia powracającym do kraju drobnym rolnikom możności niezwłocznego objęcia w posiadanie swych gospodarstw, a także celem zabezpieczenia prawidłowych zbiorów rolnych, zostaje wydane z mocy rozporządzeń z dnia 16 grudnia 1916 roku (Dzien. Rozporządzeń dla Jenerał-Gubernatorstwa Warszawskiego Nr. 58, poz. 231), z dnia 5 grudnia 1916 roku (Dzien. Rozp. dla Jenerał-Gubernatorstwa Warszawskiego Nr. 56, poz. 220) i z dnia 22 marca 1915 roku (Dzien. Rozp. dla Jenerał-Gubernatorstwa Warszawskiego Nr. 12, rozporządzenie Nr. 41, poz. 19) następujące rozporządzenie policyjne dla obszaru Jeneralnego Gubernatorstwa Warszawskiego.

§ 1.

Właściciele drobnych gospodarstw rolnych, którzy z powodu wypadków wojennych dobrowolnie lub pod przymusem kraj opuścili i obecnie do niego wracają, mają prawo niezwłocznie objąć w posiadanie swoje gospodarstwa i w nich zamieszkać.

Posiadacz tymczasowy obowiązany jest przekazać gospodarstwo powracającemu właścicielowi i wyprowadzić się.

Tylko w tym wypadku, jeżeli powracający właściciel nie rozporządza środkami pieniężnymi lub technicznymi niezbędnymi do dalszego prowadzenia gospodarstwa, przekazanie tegoż może ulec zwłoce aż do czasu uzyskania przez właściciela potrzebnych środków.

Zwłoka powyższa nie powinna trwać dłużej, jak do chwili, w której posiadane przez właściciela środki okazały się wystarczające dla zabezpieczenia prawidłowego biegu gospodarstwa.

Z praw, przysługujących na mocy niniejszego rozporządzenia powracającym właścicielom, korzystać będą w równej mierze ich małżonkowie i prawni spadkobiercy, o ile ze względu na swój wiek mogą się zająć prowadzeniem gospodarstwa.

§ 2.

Osoby, uprawnione do objęcia w posiadanie gospodarstwa stosownie do § 1-go, mogą żądać od posiadacza

für den Nutzen, den sie aus der Bewirtschaftung des Anwesens gezogen haben.

Der vorläufige Besitzer hat eine angemessene Entschädigung für Verbesserungen oder Einlagen, die er zur dauernden wirtschaftlichen Hebung des Betriebes vorgenommen hat, vom Uebernehmer zu erhalten.

§ 3.

Sofern dem vorläufigen Besitzer nach dem Ergebnis der Auseinandersetzung noch eine Entschädigung zukommt, kann dieselbe im Bedürfnisfalle ganz oder zum Teil zur Sicherung des Fortkommens des vorläufigen Besitzers und seiner Familie in Naturalien nach den allgemein üblichen Sätzen gefordert werden.

Dementsprechend kann insbesondere für das dem vorläufigen Besitzer gehörende lebende Inventar, welches für das Anwesen benutzt worden ist, die Ueberlassung von Futtermitteln gefordert werden.

§ 4.

Zur Entscheidung von Streitigkeiten zwischen den zurückkehrenden Eigentümern und den vorläufigen Besitzern über

- a) die sofortige Uebernahme der Wirtschaft,
- b) die an den vorläufigen Besitzer oder an den Eigentümer zu zahlende Entschädigung

sind nach Anordnung der zuständigen Kreisvermittlungskommissionen und Kreisvermittlungskommissionen zu bilden.

Die Gemeindevermittlungskommission setzt sich zusammen aus dem Vertreter des Ortshilfsausschusses oder des Kreishilfsausschusses, als Vorsitzendem, dem zuständigen Woiw und einem Vertreter des Kleingrundbesitzes, der von dem Vorsitzenden des Kreishilfsausschusses bestimmt wird.

Die Kreisvermittlungskommission besteht aus einem vom Kreisschef zu bestimmenden landwirtschaftlichen Sachverständigen der Kreisverwaltung, als Vorsitzendem, und zwei Kreisratsmitgliedern, die von der landwirtschaftlichen Kommission des Kreistages oder, wenn eine solche nicht besteht, von der Finanzkommission gewählt werden, und von denen wenigstens das eine dem Kleingrundbesitz angehören muß.

§ 5.

Bevor die Kommissionen eine Entscheidung treffen, haben sie die Parteien zur Erstattung von Erklärungen aufzufordern, einen Vergleichsabschluß zwischen ihnen zu versuchen und überhaupt versöhnend zu wirken.

Die Entscheidungen der Gemeindevermittlungskommission werden erst wirksam, wenn die Kreisvermittlungskommission sie mit der Vollstreckungsklausel versehen hat, mit Ausnahme der Fälle des § 6, Absatz 4. Zu diesem Zwecke hat die Gemeindevermittlungskommission ihre Entscheidung sofort nach der Verkündung der Kreisvermittlungskommission zu übersenden.

§ 6.

Gegen die Entscheidungen der Gemeindevermittlungskommission kann seitens der Parteien binnen zwei Wochen seit Ablauf des Tages der Verkündung der Entscheidungen Beschwerde an die Kreisvermittlungskommission eingelegt werden.

Wenn innerhalb der Frist keine Beschwerde eingeht, so hat die Kreisvermittlungskommission die Entscheidung der Gemeindevermittlungskommission für vollstreckbar zu erklären.

Soweit eine Beschwerde eingeht, hat die Kreisvermittlungskommission den Streit in den angefochtenen Punkten von neuem zu verhandeln und zu entscheiden.

Die Entscheidungen der Kommissionen hinsichtlich der sofortigen Uebergabe des Anwesens sind ohne weiteres vorläufig vollstreckbar und werden im Bedürfnisfalle auf Antrag einer der Parteien auf dem Verwaltungswege vollstreckt.

tymczasowego słusznego odszkodowania za korzyści, osiągnięte z prowadzenia gospodarstwa.

Posiadacz tymczasowy winien otrzymać od obejmującego gospodarstwo słuszne odszkodowanie za dokonane ulepszenia i inwestycje, podnoszące trwale wydajność gospodarstwa.

§ 3.

O ile posiadaczowi tymczasowemu przypada wogóle stosownie do wyniku rozrachunku pewne odszkodowanie, to może on żądać w razie potrzeby uiszczenia tego odszkodowania całkowicie lub częściowo w naturze dla zabezpieczenia utrzymania swego i swojej rodziny, podług norm ogólnie przyjętych.

Również może żądać pozostawienia mu paszy dla inwentarza, stanowiącego jego własność i używanego dotychczas w przekazywanem właścicielowi gospodarstwie.

§ 4.

Dla rozstrzygnięcia sporów pomiędzy powracającymi właścicielami, a posiadaczami tymczasowymi w przedmiocie

- a) doraźnego przejścia w posiadanie gospodarstwa,
- b) odszkodowania, przypadającego posiadaczowi tymczasowemu lub właścicielowi,

tworzone będą w miarę potrzeby stosownie do zarządzeń właściwych naczelników powiatów komisje rozjemcze gminne i komisje rozjemcze powiatowe.

Komisja rozjemcza gminna składa się z przedstawiciela powiatowego lub miejscowego oddziału Rady Głównej Opiekuńczej, jako przewodniczącego, właściwego wójta i jednego przedstawiciela drobnej własności rolnej, delegowanego przez prezesa Rady Powiatowej Opiekuńczej danego powiatu.

Komisja rozjemcza powiatowa składa się z wyznaczonego przez naczelnika powiatu rzeczoznawcy rolnego przy zarządzie powiatowym, jako przewodniczącego, oraz 2-ch członków sejmiku powiatowego, wybranych przez komisję rolną sejmiku lub w braku takiej przez komisję finansową, przyczem przynajmniej jeden z tych członków winien być przedstawicielem drobnej własności.

§ 5.

Przed powzięciem decyzji komisje winny zavezwać obie strony do złożenia wyjaśnień, dążyć do osiągnięcia porozumienia między nimi i wogóle działać w stosunku do stron pojednawczo.

Decyzje Komisji rozjemczej gminnej nabierają mocy dopiero po zaopatrzeniu ich przez komisję rozjemczą powiatową w klauzulę egzekucyjną z wyjątkiem przypadków przewidzianych w § 6 ust. 4. W tym celu komisja rozjemcza gminna przysyłać będzie swoje decyzje natychmiast po ich powzięciu do komisji rozjemczej powiatowej.

§ 6.

Decyzje komisji rozjemczej gminnej mogą być zaskarżane do komisji rozjemczej powiatowej w przeciągu 2-ch tygodni od upływu dnia ich ogłoszenia.

Jeżeli decyzje komisji rozjemczej gminnej nie zostaną zaskarżone w oznaczonym terminie, to komisja rozjemcza powiatowa ogłasza je za ulegające wykonaniu.

O ile do komisji rozjemczej powiatowej wpłynie skarga na decyzję komisji rozjemczej gminnej, to komisja powiatowa rozpatruje i rozstrzyga spór odnośnie do punktów zaskarżonych.

Decyzje komisji rozjemczych w przedmiocie doraźnego przekazania w posiadanie gospodarstwa ulegają natychmiastowemu wykonaniu i w razie potrzeby na wniosek strony zainteresowanej będą wykonywane w drodze administracyjnej.

§ 7.

Die Beschlußfassung beider Kommissionen erfolgt nach Stimmenmehrheit.

§ 8.

Das Verfahren vor den Kommissionen schließt für die Parteien die Möglichkeit nicht aus, alle ihre Rechte auf dem ordentlichen Rechtswege geltend zu machen.

Durch die Beschreitung des Rechtsweges an sich wird jedoch die Vollstreckung der Entscheidungen der Kommissionen hinsichtlich der sofortigen Uebergabe des Anwesens an den Eigentümer nicht aufgehalten.

Das Verfahren vor den Kommissionen ist einzustellen, soweit in dem einzelnen Falle die Entscheidung eines königlich Polnischen Gerichts vorgelegt wird.

Die Entscheidungen der Kommissionen verlieren ihre Vollstreckbarkeit, soweit in derselben Sache eine entgegenstehende Entscheidung eines königlich Polnischen Gerichts ergeht.

§ 9.

Das Verfahren vor beiden Kommissionen ist kostenlos. Die Mitglieder der Kommissionen versehen ihr Amt ehrenamtlich. Ein Mitglied der Gemeindevermittlungskommission kann in derselben Sache nicht als Mitglied der Kreisvermittlungskommission tätig werden.

§ 10.

Diese Verordnung findet auf Anwesen, welche unter Verwaltung vom Gericht ernannter Pfleger oder unter staatlicher Zwangsverwaltung stehen, oder der Fürsorgestelle für deutschen Grundbesitz in Polen in Verwaltung gegeben sind, keine Anwendung.

§ 11.

Die Verordnung tritt am Tage ihrer Veröffentlichung in Kraft.

Warschau, den 3. Juli 1918.

Der Verwaltungschef
beim Generalgouvernement Warschau.
J. W. von Born-Fallois.

167.

Erläuterungen

zur Polizeiverordnung betreffend die Auseinandersetzung zwischen den in die Heimat zurückkehrenden Eigentümern und den Pächtern oder sonstigen vorläufigen Besitzern ländlicher Anwesen.

Zu § 1.

Die Polizeiverordnung bezieht sich auf den Kleingrundbesitz und ist zu dem Zwecke erlassen, um den bäuerlichen Rückwanderern und zurückkehrenden Kriegsgefangenen die Uebernahme ihrer verlassenen Anwesen zu erleichtern, wenn diese infolge der Abwesenheit der Eigentümer in den Besitz Dritter übergegangen sind. Die Verordnung soll langwierigen Prozessen vorbeugen, welche sich besonders in allen Fällen ergeben können, in denen der Abwesende bei seinem Fortgang keine Zeit gehabt hat, seine mit dem verlassenen Anwesen verbundenen Vermögensverhältnisse eingehend zu ordnen.

Die zur Uebernahme der Wirtschaft erforderlichen Betriebsmittel sind je nach der Jahreszeit einzuschätzen, in der die Wirtschaft übernommen werden soll.

Wenn die Frau oder volljährige Kinder an Ort und Stelle zurückgeblieben sind und in gutem Glauben auf irgend eine Weise über das Anwesen verfügt haben — so soll ihre Verfügung nur insoweit zum Gegenstande eines Kommissionsverfahrens gemacht werden, um eine gütliche Einigung der Parteien zustande zu bringen. Läßt sich in solchen Fällen eine gütliche Einigung nicht erzielen, so sollen die Kommissionen die Parteien auf den ordentlichen Rechtsweg verweisen.

§ 7.

W obydwóch komisjach decyzje zapadają większością głosów.

§ 8.

Postępowanie w komisjach rozjemczych nie wyłącza możliwości dochodzenia przez strony wszystkich praw swoich na zwykłej drodze sądowej.

Wszczęcie sprawy sądowej, jako takiej, nie wstrzymuje jednakże wykonania decyzji komisji rozjemczych w przedmiocie doraźnego przejęcia gospodarstwa przez właściciela.

Postępowanie w komisjach rozjemczych zostaje przerwane, o ile w tej samej sprawie zapadnie decyzja sądu Królewsko-Polskiego.

Decyzje komisji rozjemczych tracą swą moc, o ile w tej samej sprawie zapadnie odmienna decyzja sądu Królewsko-Polskiego.

§ 9.

Postępowanie w komisjach rozjemczych wolne jest od wszelkich opłat. Członkowie komisji pełnią swe czynności honorowo. Członek komisji rozjemczej gminnej nie może uczestniczyć w komisji rozjemczej powiatowej przy rozstrzygnięciu tej samej sprawy.

§ 10.

Rozporządzenie niniejsze nie ma zastosowania do gospodarstw znajdujących się pod zarządem kuratorów, wyznaczonych przez sądy, do gospodarstw, znajdujących się w państwowej administracji przymusowej oraz oddanych pod zarząd „Urzędu Opieki nad niemieckimi nieruchomościami w Polsce“.

§ 11.

Rozporządzenie nabiera mocy w dniu ogłoszenia.

Warszawa, dnia 3 lipca 1918 roku.

Szef Zarządu
przy Jeneralnem Gubernatorstwie Warszawskiem.
W zast. von Born - Fallois.

167.

O b j a ś n i e n i a

do rozporządzenia policyjnego w przedmiocie postępowania rozjemczego pomiędzy powracającymi do kraju właścicielami drobnych gospodarstw rolnych, a dzierżawcami lub innymi tymczasowymi posiadaczami tych gospodarstw.

Do § 1.

Rozporządzenie stosuje się do drobnej własności i zostaje wydane celem ułatwienia powracającym uchodźcom i jeńcom wojennym przejęcia w posiadanie gospodarstw opuszczonych przez nich, o ile takowe wskutek nieobecności właścicieli przeszły we władanie osób trzecich. Rozporządzenie ma zapobiec długotrwałym częstokroć procesom sądowym, które mogą wynikać w tych wszystkich wypadkach, kiedy uchodźca, opuszczając swe gospodarstwo, nie miał czasu na szczegółowe uregulowanie swych stosunków majątkowych, związanych z opuszczaniem gospodarstwem.

Srodki wymagane od powracającego właściciela dla objęcia gospodarstwa winny być oceniane w zależności od pory roku, w której gospodarstwo ma być przekazane.

Jeżeli żona lub pełnoletnie dzieci pozostały na miejscu i w dobrej wierze rozporządziły w jakikolwiek sposób gospodarstwem, dyspozycje ich mogą być przedmiotem postępowania przed Komisjami jedynie w celu doprowadzenia do polubownego porozumienia się stron. Jeżeli polubowne porozumienie nie da się osiągnąć, to dla rozstrzygnięcia sporów pozostaje droga sądowa.

Zu § 2.

In den meisten Fällen ist zu erwarten, daß im Endergebnis der Berechnung eine Entschädigung dem zurückkehrenden Eigentümer dafür zukommen wird, daß der vorläufige Besitzer während der Abwesenheit jenes Nutzen aus dessen Grundstück gezogen hat. Dieser Umstand ist auch in erster Linie zu berücksichtigen bei der Einschätzung der Mittel, die dem Rückwanderer zur Verfügung stehen.

Als zur dauernden wirtschaftlichen Hebung des Betriebes vorgenommene Verbesserungen und Einlagen sind in erster Linie Baulichkeiten anzusehen, die der vorläufige Besitzer aufgeführt hat, ferner Verbesserungen an Gebäuden, die das Maß laufender Reparaturen überschreiten, und schließlich lebendes und totes Inventar, welches der vorläufige Besitzer zugekauft hat. Bezüglich der Entschädigung für Bauten und Inventar sind die Allgemeinen Bestimmungen des Code Civil anzuwenden (Art. 555 ff., 1732 ff., 1763 ff.).

Es ist danach zu streben, daß im Endergebnis der Auseinandersetzung die vom Rückwanderer zu übernehmende Wirtschaft nicht von totem und lebendem Inventar entblößt wird.

Zu § 3.

Vorbedingung für die Zuerkennung einer Entschädigung in Naturalien an den vorläufigen Besitzer sind:

1. die tatsächliche Notlage dieses,
2. bei der Berechnung das Bestehen eines Ueberschusses zu seinen Gunsten.

Bei der Verteilung der Naturalien ist darauf zu achten, daß in erster Linie der Rückwanderer und seine Angehörigen ein genügendes Fortkommen vorfinden.

Zu § 4.

Die Gemeindevermittlungskommission entsteht auf den ersten, an den zuständigen Kreiseshof gerichteten diesbezüglichen Antrag einer der Parteien; gleichzeitig mit der ersten Gemeindef Kommission entsteht die Kreisvermittlungskommission. — Außer den eigentlichen Mitgliedern, sind von den Hilfsausschüssen und den Kreistagskommissionen, Mitglieder-Stellvertreter zu bestimmen, die im Behinderungsfalle der eigentlichen Mitglieder deren Tätigkeit aufnehmen.

Zu § 5.

Beide Kommissionen sind vor allem Vermittlungsorgane, die nur dann Entscheidungen fällen, wenn alle Vermittlungsmöglichkeiten erschöpft sind.

Die Kommissionen haben durch das Gemeindeamt beide Parteien zu laden und in der Ladung zum Ausdruck zu bringen, daß im Falle des Nichterscheinens das Verfahren in Abwesenheit verhandelt wird. Desgleichen haben sie die von den Parteien benannten, erforderlichen Zeugen zu laden und zu vernehmen.

Das Verfahren ist mündlich; die Entscheidungen sind schriftlich abzufassen und den Parteien sofort nach der Abfassung zu verkünden.

Zu § 6.

Beschwerde kann eingelegt werden:

- a) bei der Gemeindef Kommission am Tage der Verkündung der Entscheidung,
- b) unmittelbar bei der Kreis Kommission in der vorgeschriebenen Frist.

Bei der Verhandlung in den Kreis Kommissionen werden die Punkte, gegen die keine Beschwerde eingelegt worden ist, nicht mehr verhandelt.

Zu § 9.

Die Sitzungen der Gemeindef Kommissionen finden in den Gemeindeämtern — die der Kreis Kommissionen in den Kreisämtern statt.

Do § 2.

W znacznej większości wypadków spodziewać się należy, że odszkodowanie w wyniku rozrachunku przypadać będzie powracającemu uchodźcy z tytułu korzyści, ciągniętych z gospodarstwa podczas jego nieobecności przez posiadacza tymczasowego. Tę okoliczność uwzględnić przede wszystkim należy przy ocenie środków posiadanych przez powracającego uchodźcę.

Za inwestycje, trwale podnoszące wydajność gospodarstwa, uważać należy w pierwszym rzędzie budynki, postawione przez posiadacza tymczasowego, lub naprawę budynków, przekraczającą bieżące reparacje, a następnie inwentarz żywy i martwy, dokupiony przez tymczasowego posiadacza. W przedmiocie odszkodowania za rzeczzone budowle i inwentarz stosować się należy do ogólnych przepisów Kodeksu Cywilnego (Art. 555 i nast., 1732 i nast., 1763 i nast.).

Należy dążyć do tego, ażeby w wyniku rozrachunku gospodarstwo, obejmowane przez powracającego uchodźcę, nie zostało ogolone z inwentarza żywego i martwego.

Do § 3.

Warunkiem niezbędnym dla przyznania tymczasowemu posiadaczowi odszkodowania w naturze jest:

1. Istotna potrzeba i
2. Przypadająca mu z rozrachunku odpowiednia nadwyżka.

Przy ewentualnym podziale płodów ziemnych w każdym razie w pierwszym rzędzie powracający uchodźca i jego rodzina powinni znaleźć wystarczające utrzymanie.

Do § 4.

Komisja rozjemcza gminna powstaje na pierwszy odcinny wniosek jednej ze stron interesowanych, zgłoszony do właściwego naczelnika powiatu; jednocześnie z pierwszą komisją gminną powstaje komisja rozjemcza powiatowa. — Prócz członków właściwych, Rady Opiekuńcze i Sejmiki wyznaczają zastępców, którzy podejmują czynności w razie niemożności stawienia się członków.

Do § 5.

Obiedwie komisje są przede wszystkim organami pośredniczącymi, które decydują tylko w ostateczności po wyczerpaniu wszystkich środków pojednawczych.

Komisje powinny zawiadzać przez urząd gminny obiedwie strony, uprzedzić w wezwaniach, że w razie niestawienia się sprawa będzie rozpatrywana zaocznie, i powołać i wysłuchać wskazanych przez strony potrzebnych świadków.

Postępowanie jest ustne; decyzje są pisemne i powinny być ogłoszone stronom natychmiast po powzięciu.

Do § 6.

Zaskarżenie może być zgłoszone:

- a) do komisji gminnej w dniu ogłoszenia decyzji lub
- b) wprost do komisji powiatowej w przepisany terminie.

Przy rozpoznawaniu spraw w komisjach powiatowych punkty nie zaskarżone nie podlegają ponownemu badaniu.

Do § 9.

Posiedzenia komisji gminnej odbywają się w urzędzie gminnym, powiatowych — w urzędzie powiatowym.

168.

Bekanntmachung

betreffend Rohstoffe, Halb- und Fertigzeugnisse, die in den Wirtschaftsbereich der Kriegsrohstoffstelle Warschau fallen.

Gemäß Bekanntmachung des Kaiserlich Deutschen Generalgouvernements vom 22. Dezember 1916 sind die Besitzer beschlagnahmter Waren außer zur Innehaltung der Vorschriften betr. Meldung, Freigabe und Bewegung dieser Waren zu ihrer Uebereignung durch Verkauf oder gegen Aufnahmebogen (im Enteignungsverfahren) verpflichtet.

Verstöße gegen die diesbezüglichen Vorschriften werden empfindlich bestraft.

Zum Ankauf sind außer der Kriegsrohstoffstelle Warschau die von ihr beauftragten Gesellschaften oder Einzelpersonen, welche letztere über ihre Berechtigung zum Ankauf mit einem von der genannten Dienststelle ausgestellten Ausweis versehen sind, berechtigt.

Die zum Ankauf berechtigten Einzelpersonen sind verpflichtet, den Verkäufern eine Bescheinigung anzustellen über Menge, Art und Preis der betr. Ware.

Zur zwangsweisen Entnahme von Waren oben bezeichneter Art sind die Aufkäufer nicht berechtigt. Eine zwangsweise Wegnahme von Waren ohne Entschädigung kann nur vorgenommen werden durch Einzelpersonen (Militär oder Zivil), die zur Vornahme dieser Amtshandlung auf Grund besonderer Ausweise berechtigt sind.

Warschau, den 23. Juni 1918.

Kaiserlich Deutsches Generalgouvernement.

169.

Abänderung

der Ausführungsbestimmungen zur Salzordnung.

Unter Aufhebung von § 2 der Ausführungsbestimmungen zur Salzordnung vom 28. Januar 1918 (Verordnungsblatt für das Generalgouvernement Warschau Nr. 104, Ziffer 495, Seite 560) bestimme ich folgendes:

§ 1.

Das zum menschlichen Gemüße bestimmte unbergällte Salz haben die Kleinhändler zum Preise von 0,62 Mark für 1 Kilogramm an die Verbraucher abzugeben. Das zu landwirtschaftlichen oder gewerblichen Zwecken bestimmte vergällte Salz ist im Kleinhandel zum Preise von 0,20 Mark für 1 Kilogramm zu verkaufen.

§ 2.

Diese Bestimmungen treten am 15. Juli d. J. in Kraft.
Warschau, den 29. Juni 1918.

Der Verwaltungschef
beim Generalgouvernement Warschau.
J. B.: Ueberschaer.

168.

Obwieszczenie,

dotyczące surowców, półfabrykatów i gotowych wyrobów wchodzących w zakres dziedziny gospodarczej Warszawskiego Wydziału Surowców Wojennych.

Stosownie do obwieszczenia Cesarskiego Niemieckiego Jeneral-Gubernatorstwa z dnia 22 grudnia 1916 roku posiadacze zasekwestrowanych towarów obowiązani są oprócz przestrzegania przepisów dotyczących meldowania, zwalniania i obrotu tymi towarami także do ich przekazywania w drodze sprzedaży lub za poświadczeniem wywłaszczenia (Aufnahmebogen).

Uchybienia odnośnym przepisom podlegają surowym karom.

Oprócz Warszawskiego Wydziału Surowców Wojennych uprawnione są do zakupów towarzystwa i pojedyncze osoby na zlecenie Wydziału; posiadają one na prawo zakupu dowód wystawiony przez pomieniony urząd.

Pojedyncze osoby, uprawnione do zakupów, są obowiązane wystawiać sprzedawcom zaświadczenia co do ilości, rodzaju i ceny odnośnych towarów.

Zakupujący nie są uprawnieni do przymusowego wywłaszczenia powyżej wymienionych towarów. Przymusowe wywłaszczenie towarów bez wynagrodzenia może być uskutecznione tylko przez takie pojedyncze osoby, (wojskowe lub cywilne), które są do tego rodzaju czynności urzędowych upoważnione na mocy specjalnych dowodów.

Warszawa, dnia 23 czerwca 1918 roku.

[1254/18 Cesarsko-Niemieckie Jeneral-Gubernatorstwo.

169.

Zmiana przepisów wykonawczych do ustawy o soli.

Uchylając § 2 przepisów wykonawczych do ustawy o soli z dnia 28 stycznia 1918 roku (Dzien. Rozp. dla Jeneral-Gubernatorstwa Warszawskiego Nr. 104, cyfr. 495 strona 560), postanawiam co następuje:

§ 1.

Przeznaczoną do spożycia sól naturalną winni detaliści sprzedawać spożywcom po cenie 0,62 mk. za kilogram. Przeznaczona do celów gospodarczo-rolnych lub przemysłowych sól denaturowana winna być sprzedawana w drobnych handlach po cenie 0,20 mk. za kilogram.

§ 2.

Niniejsze przepisy nabierają mocy obowiązującej z dniem 15 lipca r. b.

Warszawa, dnia 29 czerwca 1918 roku. [1342/18

Szef Administracji
przy Jeneral-Gubernatorstwie Warszawskiem
W zast. Ueberschaer.

